

Uppt. av Sidor Linderberg

Anmärkingar:

Läger
Skänksö
Vassel.

efter Ringaren
Karl Jonasson

i Trings by, Trings socken
Blekinge

Meddelad hos

I Peter Åhesson i Mörtad hade sått
möte med en dika å hennes föräldras
va gärna till kyrkan å va lite neranom
huset. Så sått han en där ve en sten.
Sen kom skosnyggen å sått en i knät
på en. Så begynte hon å fjäsa med
Peter å de tyckte han va för djävt.
Så tänkte han att de inte va rätt.
Så tar han å går upp till henne. Han
hade inte mer än ett stenkäst upp
till böjningen.

De hade kom så bråttom att de
sk i väg för att göra i ordning, tes de
kom från kyrkan.

(16.5)

Så va han oppa i Grynsmålen
å krände (rössel). Så sa han möte me
honne en kräu å di möttes.

Ja, de jore hon, hon möte ho-
man på vägen. Så började hon fjäsa
honom skosnygan jore.

Sen skompade han de henne,
så hon for i diket. Slan gick sin
skera? gång, så sprang hon fän an.

"Du tror väl de å skosnygan
detta me" sa hon.

Då stannade han.

Uppt. av Lidor Lötterberg,
efter Ringaren Karl Jonasson
i Trings by, Trings socken, Blekinge

En bonde var inne hos handlanden
i byn och skulle göra upp en affär, men
så blev det ingenting av. På hemvägen
mötte han en likprocession. Han gick
genast tillbaka för att göra upp affären,
ty nu skulle säkert någon dö, antingen
han eller handlanden.

Uppt. av Tidor Lettenberg
efter Ringaren Karl Jonasson
i Trings by, Trings socken, Blekinge

En präst i socknen var tokig
och galen i en flicka, som han brukade möta
vid "krokiga lindan" vid "Dilig Mad" (Stora Näs
ågor). Tio straff för detta fick han efter dö-
den gå där huvudlös.

Antars Nilsson i Mästad sade
sig varje gång han var sjuk ha mött den
huvudlösa prästen.

Köpt. av Tider Lettberg
efter Ringaren Karl Jonsson
i Trings by, Trings socken, Blekinge

Man ska alltid gå på vänster
sidan på vägen, går man på höger, får
man öfver ar betryg.

uppt. av Nidor Lennberg
efter Ringaren Karl Jonsson
i Trings by, Trings socken, Blekinge

När man skulle fjärna smör
och det inte gick bra, skulle man ta
grädden i en kaffekopp och gå över sju
åker.

uppt. av Nidor Lööfberg
efter Ringaren Karl Jonsson
i Trings by, Trings socken, Blekinge

Det var en gång en snickarmästare, som skulle göra en byrå till en herremann. Herremannen skulle ha den färdig nästa morgon.

Snickarmästaren såg till till sin qväsän, att han skulle utföra arbetet.

Nästa morgon hade också qväsän byrån färdig och den var så fin, så att man kunde spegla sig i den.

"Men", så qväsän, "mäster får inte säga till herremannen, att jag ensamt gjort den på en enda natt."

Så kom herremannen och mäster och han skulle hålla "likköp". Mästaren blev ymorig och kom så att säga, att hans qväsän gjort byrån på en enda natt.

Ruspet hade han sagt redan, förrän byrån för ihop som ett korthus.

1) Likköp, den köpande plögde och plögde ännu i Tring.
Hade säljaren, nu för tiden åtminstone på en halv öl.
2) ymorig, drucken

uppt. av Nidar Linderberg
efter Ringaren Karl Jonsson
i Frings by Frings socken, Blekinge

Det var en gång en bonde, som
var till skogs och höll på med att baka potatis.
Bäst som han kokade kom skogssnuvan fram
till honom och flängde upp. Då tog bonden
några skeddsketa potatis och kastade mellan
benen på honom. "Vad heter du, som vågar
skämta med mig", frågade skogssnuvan.

"Jag heter Själ svarade bonden.

Då svarade skogssnuvan till skogen.

"Sken i Hulta. (Sven).
Själ bränner mig Hulta."

Då svarade det ur skogen:
"Själ bränner, själ ha."

uppt. av Viktor Leckberg
 efter Ringaren Karl Jonsson
 i Trings by, Trings socken, Blekinge

Det var en gång en bonde, som
 var ute i skogen och brände rössel (en hög
 ris och löv). Bäst som han brände som skogs-
 snuvan. Han hoppade upp i rösselhögen och
 flängde upp (kjolarna). Då tog bonden en
 elbraung (elbrand) och stack upp mellan be-
 nen på henne.

Då ropade skogssnuvan:

"Schen (Ewen) Kulta

Han bränner mina kulta." = 8.

Då brände det ur skogen:

"Själ bränna, själ bränna."

Uppt. av Ulfred Zetterberg
efter Ringaren Karl Jonasson
i Frings by, Frings socken, Blekinge

Det var en gång en skytt, som blev kär i Skoppsnuvan. Tillsammans för sin kärlek fick han av Skoppsnuvan en bössa, varmed han kunde skjuta allt vad han önskade sig.

Efter en tid blev dock skytten trött på att vara kär i bröstyget. Han visste emellertid ej hur han skulle bli av med henne, och önsketössan kunde inte hjälpa honom just i detta fall.

En kvinn löy han såd till sig och frågade Skoppsnuvan för skämt, vad han skulle ladda bössan med för att även kunna skjuta henne. Han skulle visst inte säga det i verket, utan det var sin hustru han ville bli kvitt, ty hon bannade honom numera både i tid och otid.

Skoppsnuvan lät genast lura sig och svarade: "Jo, bössan ska du ladda (ladda) med fölschen i de lilla rita som väser i joran".

Dröa gjorde skytten nästan kvinn, och sköt så Skoppsnuvan och det blev bara lite rita kvar.

Uppl. av Nidar Lööfberg,
efter Ringaren Karl Jonasson
i Trings by, Trings socken, Blekinge

Ad 1365A

De va en gång en karing,
som skulle gå över anan (än), så va gobben
hunnas å skar å spången, som lät (ledde)
över anan.

sa han. "Gåkk int' på spången."

"Jo, jo, gåkka ja", sa hon.

De bar ner i anan me va.
Så gick gobben äranför spången å lät
(lätade) ett va. Så kom en mängd folk.

"Va går an här å lät ett",
sa di.

"Jo, ja lät ett karingen, kom
för i anan", sa han.

Ja, men int ska han gå ovan-
för (spången) ströman (strömmen) å lät ett tre.

"Jo, de har väl varit runt i anan tre,
så å de väl runt nu me", sa gobben.

Uppt. av *Nidar Letterberg*

Anmärkningar:

707

efter *Ringaren Karl
Jansson*i *Trings by, Trings socken
Blekinge*

När ja skulle äta å stå mej te en
bra bonnegång, då feck ja tallebark te väst
å granebark te böcker. Sen skulle ja höra te
kväras åt mej å mina, å när ja kom te kväras
va int snöluken himma, då baut ja våran
inurme å kväran avand.

Å så skulle ja rida över en öja him,
där ble mårre fäst i granrötter å sen reos
pånasna sömme. Å sen feck fiskana njäl
i öjnen. Å ja hade int mer å locka mårre
me än en bit brö i en snappsäck.

Jaggen snårre hit ja ändan. Sate
ja i aua birk- å lantöppa, sate kong i en
grantöpp å skelate krösen å ät. Sen hade ja
ingen grimma, utan snodde ihop sju snöbulla,
feck ja åttasjätte grimskäft.

Sen skues ja ria te Bästanssa ro-
brän å stjåla roor. Sen kom bongen, som
rådde om plommon. "Ska jäen besätta dej,
som ä i minn ättalamm," sa an. ja då kan
en veta, att ja blir rådd d rier spryng, spryng
i spryng.

Sen re ja över en rätanfälla, slo tre
rev i far minn gamla pålonthöja, den kan
hat sleet opp mer än för honra aur ten.

Sen skues ja ria him. När ja
kom him, sa skradden bäen (bjuden), jek
ja värmt brö å kalvadás.

Uppt. av Vidar Zetterberg

Anmärkingar:

efter Ringaren
Karl Jonassoni Trings by, Trings sockenBlekinge

(En gång för länge sedan var det krig i Blekinge och den fjientliga hären hade lägrat sig nedanför kyrkbacken i Tring. Ortens befolkning visste sig ingen rät, och fienden härjade och brände vitt och brett.

Så var det en ung bonddräng som var färdigt stark. Han anmärkte sig till att slå hela hären och befria bönderna, som fienden tagit i gisslan.)

De va en gång de va krig å om to bömmen to sej å härjat i socknan. Om sto sej ner nedanför kyrkbacken.

Sen va de en dräng, som va färdigt stark, han vill ha en ock i maullet å så vill han ha en värja. Han sto sej ner nedanför kyrkbacken.

Si ga an en hal ock, så ga si an en randier värja. Men sen han åt opp ock, brät an sömmer an. Den e otuglin, sa an. Så jore di en een me en bla så laung som te Bjärj (Berg). Men sen han väl had åt opp en halven ock te brät han sömme den me.

Ja, då jore di en tres, den va så laung som te Brästörp, å så feck han en hal ock då me. Men de gick här värt me den.

Så jore di en dåbbelt så laung, så ga si an en hele ock. Så sat han på å åt.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Si kom fienden å jäjtte (skänke) me an. "Ska jäen ta er, sa an, som käster blaubae (blåbär) i min mat."

Skar an te, å där lå hela armén (Si om trodde inte att värjan va så laung, men finsomman hade got an)

finsomma = Jemsund.

Varför det alltid regnar, då det är masknad
i Värnamo.

En gång för länge sedan, då det var masknad i Värnamo, vannade man gatorna där för att det inte skulle damma.

Vid masknaden var en troukänning. Hon förklarade, att det var en mycket stor skydd att göra så, och hon förutsade, att det efter den dagen, alltid skulle regna, då det var masknad i Värnamo.

Wekinge
Wedelstad
Tring

Uppd. av Isidor Lethberg
Ber. av Ringen Karl Jonasson
Trings by